
Zittingsdocument

A9-0371/2023

23.11.2023

VERSLAG

over de situatie van kinderen die van hun vrijheid zijn beroofd in de wereld
(2022/2197(INI))

Commissie buitenlandse zaken

Rapporteur: María Soraya Rodríguez Ramos

INHOUD

	Blz.
ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	3
BIJLAGE: LIJST VAN ENTITEITEN WAARVAN OF PERSONEN VAN WIE DE RAPPORTEUR INPUT HEEFT ONTVANGEN	25
INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE	26
HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE	27

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over de situatie van kinderen die van hun vrijheid zijn beroofd in de wereld (2022/2197(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien de Universele Verklaring van de Rechten van de mens van de Verenigde Naties, het Internationaal Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten (ICCPR), het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten en het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen,
- gezien het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, en met name artikel 37, punt b), en artikel 40, en de Facultatieve Protocollen bij dit verdrag,
- gezien het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap van 13 december 2006 (CRPD) en het Facultatief Protocol bij dit verdrag,
- gezien de VN-richtsnoeren van 18 december 2009 inzake alternatieve vormen van kinderopvang,
- gezien het Geheel van beginselen voor de bescherming van alle personen onder enige vorm van detentie of gevangenschap van 9 december 1988,
- gezien de Regels voor de bescherming van minderjarigen van wie de vrijheid is ontnomen (“Regels van Havana”) van 14 december 1990,
- gezien de Standaardminimumregels van de VN voor de toepassing van het recht op jongeren (“Beijingregels”) van 29 november 1985, de Richtsnoeren van de VN over de preventie van jeugdcriminaliteit (“Richtsnoeren van Riyad”) van 14 december 1990, de Standaardminimumregels van de VN inzake niet tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen (“Regels van Tokio”) van 14 december 1990, de richtsnoeren voor actie inzake kinderen in het strafrechtstelsel (“richtsnoeren van Wenen”) van 21 juli 1997, en de Standaardminimumregels van de VN voor de behandeling van gevangenen (“Nelson Mandela-regels”) van 17 december 2015,
- gezien gezamenlijke algemene opmerking nr. 4 (2017) van het Comité voor de bescherming van de rechten van alle migrerende werknemers en hun gezinsleden en gezamenlijke algemene opmerking nr. 23 (2017) van het Comité voor de Rechten van het Kind over de verplichtingen van de staten die partij zijn betreffende mensenrechten van kinderen in de context van internationale migratie in de landen van herkomst, doorreis, bestemming en terugkeer,
- gezien de algemene opmerkingen van het VN-Comité voor de Rechten van het Kind, en met name algemene opmerking nr. 24 (2019) over de rechten van het kind in het jeugdrecht,

- gezien het mondiaal pact van de VN inzake veilige, ordelijke en reguliere migratie van 19 december 2018, met name doelstelling 13, punt h), en het mondiaal pact van de VN inzake vluchtelingen van 17 december 2018,
- gezien de in opdracht van de VN verrichte “Global Study on Children Deprived of Liberty” van 11 juli 2019,
- gezien de VN-resolutie getiteld “Transforming our world – the 2030 Agenda for Sustainable Development”, die op 25 september 2015 door de Algemene Vergadering is aangenomen,
- gezien het verslag van het Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties van april 2021, getiteld “Leaving No One Behind: Impact of COVID-19 on the Sustainable Development Goals (SDGs)”,
- gezien de strategie voor de bescherming van kinderen (2021-2030) en het strategisch plan (2022-2025) van Unicef, en zijn “Reimagine Justice for Children Agenda” (2021-2030),
- gezien het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name artikel 3, lid 5, en artikel 21,
- gezien het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (EVRM), en met name artikel 8,
- gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met name artikel 14,
- gezien het voorstel van de Commissie van 23 februari 2022 voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven op het gebied van duurzaamheid en tot wijziging van Richtlijn (EU) 2019/1937 (COM(2022)0071),
- gezien Aanbeveling CM/Rec(2018)5 van het Comité van Ministers van de Raad van Europa aan de lidstaten betreffende kinderen met gedetineerde ouders, die op 4 april 2018 werd aangenomen,
- gezien de EU-richtsnoeren ter bevordering en bescherming van de rechten van het kind van 6 maart 2017,
- gezien Aanbeveling (EU) 2021/1004 van de Raad van 14 juni 2021 tot instelling van een Europese kindergarantie¹,
- gezien de mededeling van de Commissie van 24 maart 2021 getiteld “EU-strategie voor de rechten van het kind” (COM(2021)0142),
- gezien de conclusies van de Raad van 9 juni 2022 over de EU-strategie voor de rechten van het kind,

---

¹ [PB L 223 van 22.6.2021, blz. 14.](#)

- gezien de gezamenlijke mededeling van de Commissie en de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid van 25 maart 2020, getiteld “Het EU-actieplan inzake mensenrechten en democratie 2020-2024” (JOIN(2020)0005),
- gezien het Afrikaanse Handvest inzake de rechten en het welzijn van het kind van 11 juli 1990,
- gezien het Handvest van de Organisatie van Amerikaanse Staten van 1948, en met name artikel 49,
- gezien het Afrikaans Handvest van de rechten van de mens en de volkeren van 27 juni 1981, en met name de artikelen 17 en 25,
- gezien de mensenrechtenverklaring van de Associatie van Zuidoost-Aziatische Staten van 19 november 2012, en met name artikel 31,
- gezien de gemeenschappelijke verklaring van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) van 4 mei 2023 betreffende het verslag van de rapporteurs in het kader van het Moskou-mechanisme van de OVSE over de gedwongen overbrenging en/of deportatie van Oekraïense kinderen,
- gezien het verslag van de secretaris-generaal van de VN van 5 juni 2023 over kinderen en gewapende conflicten,
- gezien zijn resolutie van 26 november 2019 over kinderrechten naar aanleiding van het dertigjarig bestaan van het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind²,
- gezien zijn resolutie van 11 maart 2021 over de rechten van het kind in het licht van de EU-strategie voor de rechten van het kind³,
- gezien zijn resolutie van 3 mei 2022 getiteld “Naar een EU-strategie ter bevordering van onderwijs voor kinderen in de wereld: de gevolgen van de COVID-19-pandemie beperken”⁴,
- gezien zijn resolutie van 7 april 2022 over de EU-bescherming van kinderen en jongeren die vanwege de oorlog in Oekraïne op de vlucht zijn⁵,
- gezien zijn resolutie van 15 september 2022 over de mensenrechtenschendingen in de context van gedwongen uitzetting van Oekraïense burgers naar en gedwongen adoptie van Oekraïense kinderen in Rusland⁶,

---

² [PB C 232 van 16.6.2021, blz. 2.](#)

³ [PB C 474 van 24.11.2021, blz. 146.](#)

⁴ [PB C 465 van 6.12.2022, blz. 44.](#)

⁵ PB C 434 van 15.11.2022, blz. 50.

⁶ PB C 125 van 5.4.2023, blz. 67.

- gezien zijn resolutie van 15 juni 2023 over de marteling en strafrechtelijke vervolging van de Oekraïense minderjarigen Tihiran Ohannisian en Mykyta Chanhanov door de Russische Federatie⁷,
  - gezien zijn resolutie van 9 juni 2022 over de mensenrechtensituatie in Xinjiang, inclusief de politiedossiers van Xinjiang⁸,
  - gezien zijn resolutie van 3 mei 2022 over de vervolging van minderheden op grond van godsdienst of levensovertuiging⁹,
  - gezien zijn resolutie van 19 mei 2022 over de strijd tegen straffeloosheid met betrekking tot oorlogsmisdaden in Oekraïne¹⁰,
  - gezien Resolutie CM/Res(2023)3 van de Raad van Europa tot vaststelling van het uitgebreid gedeeltelijk akkoord over het register van schade als gevolg van de agressie van de Russische Federatie tegen Oekraïne,
  - gezien de verklaring van Reykjavik van de Raad van Europa getiteld “United around our values”, aangenomen tijdens zijn vierde top van staatshoofden en regeringsleiders op 16 en 17 mei 2023,
  - gezien artikel 54 van zijn Reglement,
  - gezien het verslag van de Commissie buitenlandse zaken (A9-0371/2023),
- A. overwegende dat volgens artikel 1 van het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind, “onder kind wordt verstaan ieder mens jonger dan achttien jaar, tenzij volgens het op het kind van toepassing zijnde recht de meerderjarigheid eerder wordt bereikt”; overwegende dat een kind in de eerste plaats een kind is, ongeacht etnische afkomst, gender, nationaliteit, religie, sociale en economische achtergrond, bekwaamheid, migratie of verblijfsstatus of een eventuele handicap; overwegende dat elk kind speciale bescherming nodig heeft en recht heeft op alle rechten die zijn verankerd in het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind;
- B. overwegende dat vrijheidsbeneming elke vorm van detentie, het vasthouden van een persoon tegen diens wil en gevangenschap omvat, evenals de plaatsing van een kind in een openbare of private inrichting voor bewaring, waaruit het kind niet vrijelijk mag vertrekken, de facto of op last van een rechterlijke, administratieve of andere overheidsinstantie of van een criminele of terroristische organisatie;
- C. overwegende dat de leeftijd voor strafrechtelijke aansprakelijkheid van land tot land verschilt; overwegende dat in de “Global Study on Children Deprived of Liberty” van de VN wordt aanbevolen de minimumleeftijd voor strafrechtelijke aansprakelijkheid op 14 jaar vast te stellen; overwegende dat in algemene opmerking nr. 10 van het Comité voor de Rechten van het Kind wordt aanbevolen dat de minimumleeftijd voor strafrechtelijke aansprakelijkheid niet onder de 12 jaar mag zijn;

⁷ Aangenomen teksten, P9_TA(2023)0240.

⁸ PB C 493 van 27.12.2022, blz. 96.

⁹ PB C 465 van 6.12.2022, blz. 33.

¹⁰ PB C 479 van 16.12.2022, blz. 68.

- D. overwegende dat willekeurige vrijheidsbeneming verboden is, dat arrestaties en detenties niet kennelijk onevenredig, onrechtvaardig of onvoorspelbaar mogen zijn, en dat de specifieke wijze waarop een arrestatie wordt verricht niet discriminerend mag zijn;
- E. overwegende dat, wanneer overheidsinstanties besluiten kinderen in hechtenis te houden, zij de positieve plicht hebben erop toe te zien dat deze kinderen de rechten kunnen genieten die zijn verankerd in het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind; overwegende dat artikel 10, lid 1, van het Internationaal Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten bepaalt dat allen die van hun vrijheid worden beroofd, menselijk en met eerbied voor de waardigheid, inherent aan de menselijke persoon dienen te worden behandeld;
- F. overwegende dat “kinderen die van hun vrijheid zijn beroofd” verwijst naar kinderen die van hun vrijheid zijn beroofd in het kader van de rechtsbedeling, om migratiegerelateerde redenen, in instellingen, waaronder instellingen voor kinderen met een handicap, in de gevangenis met hun hoofdverzorgers, in de context van gewapende conflicten en om redenen van nationale veiligheid; overwegende dat de toestemming van de ouders of van het kind niet bepaalt of een kind al dan niet van zijn vrijheid is beroofd;
- G. overwegende dat overeenkomstig artikel 37, punt b), van het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind vrijheidsbeneming in het geval van kinderen slechts als uiterste maatregel voor de kortst mogelijke duur, in uitzonderlijke gevallen en onder voorbehoud van herziening mag worden gehanteerd; overwegende dat volgens algemene opmerking nr. 24 van het Comité voor de Rechten van het Kind uitzonderingen weliswaar alleen zijn toegestaan wanneer de gezondheid en veiligheid werkelijk in het geding zijn, maar dat de ervaring tijdens de COVID-19-pandemie heeft geleerd dat er wellicht te vaak gebruik is gemaakt van deze uitzonderingen;
- H. overwegende dat volgens de “Global Study on Children Deprived of Liberty” van de VN kinderen van hun vrijheid beroven betekent dat zij worden blootgesteld aan een vorm van structureel geweld; overwegende dat staten zich er in de Agenda 2030 toe hebben verbonden een eind te maken aan alle vormen van geweld tegen kinderen;
- I. overwegende dat vrijheidsbeneming in het geval van kinderen als straf voor onder meer hun seksuele gerichtheid of genderidentiteit, of als gevolg van een eermisdrijf, nooit in het belang van het kind is en nooit kan voldoen aan de hoge norm van een uiterste maatregel op grond van artikel 37, punt b), van het Verdrag inzake de rechten van het kind;
- J. overwegende dat “kinderen die in het kader van de rechtsbedeling van hun vrijheid zijn beroofd” verwijst naar kinderen in politiebewaring, voorlopige hechtenis, in afwachting van een proces en na veroordeling;
- K. overwegende dat “kinderen die met hun hoofdverzorger in een gevangenis wonen” verwijst naar kinderen die bij een gedetineerde of gevangen hoofdverzorger wonen en die de facto van hun vrijheid zijn beroofd;

- L. overwegende dat “kinderen die om migratiegerelateerde redenen van hun vrijheid zijn beroofd” verwijst naar elke omgeving waarin kinderen van hun vrijheid worden beroofd om redenen die verband houden met hun migratiestatus of die van hun ouders, ongeacht de aanduiding van en de reden voor de handeling om kinderen van hun vrijheid te beroven, of de naam van de instelling of de locatie waar de kinderen van hun vrijheid worden beroofd; overwegende dat niet-begeleide en van hun familie gescheiden kinderen niet van hun vrijheid mogen worden beroofd en dat detentie niet kan worden gerechtvaardigd louter op grond van het feit dat het kind niet-begeleid is of van zijn familie gescheiden is, of op grond van zijn migratie- of verblijfsstatus of het ontbreken daarvan;
- M. overwegende dat volgens verschillende rapporten, in het bijzonder het werkdokument van Unicef getiteld “Alternatives to Immigration Detention of Children” (Alternatieven voor detentie van kinderen bij immigratie) van februari 2019, de bepalingen inzake de detentie van kinderen (als “uiterste maatregel”) in het Verdrag inzake de rechten van het kind niet van toepassing zijn op immigratieprocedures en daarom niet kunnen worden gebruikt om detentie van kinderen om migratiegerelateerde redenen te rechtvaardigen; overwegende dat niet-begeleide of van hun familie gescheiden kinderen in dit verband bijzonder kwetsbaar zijn; overwegende dat in de “Global Study on Children Deprived of Liberty” van de VN wordt aanbevolen om vrijheidsbeneming die verband houdt met migratie in het geval van kinderen te allen tijde te verbieden;
- N. overwegende dat kinderen niet in hechtenis mogen worden genomen om migratiegerelateerde redenen; overwegende dat kinderen niet in gesloten migratiecentra mogen worden gehuisvest zonder over de mogelijkheid te beschikken deze te kunnen verlaten, aangezien migratie geen strafbaar feit is, en dat er dus geen rechtvaardiging bestaat voor de invoering van dezelfde maatregelen als die voor mensen die een strafbaar feit hebben gepleegd; overwegende dat vrijheidsbeneming om migratiegerelateerde redenen volgens de “Global Study on Children Deprived of Liberty” van de VN, ongeacht de omstandigheden van de detentie, schadelijk is voor de fysieke en mentale gezondheid van kinderen en hen blootstelt aan het risico van misbruik en seksuele uitbuiting;
- O. overwegende dat sommige landen migratie tegen de EU gebruiken om hun politieke belangen te bevorderen, waarbij ze humanitaire situaties uitbuiten en kinderen in het bijzonder schaden;
- P. overwegende dat “kinderen die in instellingen van hun vrijheid zijn beroofd” verwijst naar kinderen, met inbegrip van kinderen met een handicap, die van hun familie gescheiden zijn en in instellingen van hun vrijheid zijn beroofd, en die om uiteenlopende redenen niet vrijelijk kunnen vertrekken;
- Q. overwegende dat “kinderen die van hun vrijheid zijn beroofd in de context van gewapende conflicten” verwijst naar kinderen die door strijdkrachten en gewapende groeperingen gerekruteerd en/of gedwongen zijn om te fungeren als strijders, bewakers, spionnen, boodschappers, koks of in een andere rol, met inbegrip van seksuele uitbuiting; overwegende dat gewapende groeperingen en terroristische organisaties kinderen rekruteren als leden van hun organisatie, waarbij die van hun vrijheid worden beroofd, met de bedoeling hen ideologisch klaar te stomen teneinde te zorgen voor

consistente en uniforme politieke standpunten; overwegende dat deze organisaties zich richten op zeer jonge kinderen en hen inzetten in gevechtsfuncties in de frontlinie;

- R. overwegende dat artikel 38 van het Verdrag inzake de rechten van het kind en het Aanvullend Protocol bij de Verdragen van Genève bepalen dat staten en gewapende groeperingen zich moeten onthouden van de rekrutering van kinderen jonger dan 15 jaar in hun strijdkrachten en ervoor moeten zorgen dat zij niet deelnemen aan vijandelijkheden; overwegende dat volgens het mensenrechtenrecht 18 jaar de wettelijke minimumleeftijd is waarop kinderen mogen worden gerekruteerd in verband met gewapende conflicten; overwegende dat de rekrutering van kinderen jonger dan 15 jaar, door staten of door gewapende groeperingen, volgens het Statuut van Rome een oorlogsmisdaad is;
- S. overwegende dat een aantal landen ter wereld gevangenen blijft executeren voor strafbare feiten die zij zouden hebben gepleegd toen zij jonger dan 18 jaar waren;
- T. overwegende dat “kinderen die om redenen van nationale veiligheid van hun vrijheid zijn beroofd” verwijst naar kinderen die door terroristen of gewapende groeperingen zijn gerekruteerd, of naar kinderen die op grond van de nationale veiligheidswetgeving in staat van beschuldiging zijn gesteld wegens de uitoefening van hun recht op vergadering en vereniging, bijvoorbeeld tijdens protesten; overwegende dat de grote meerderheid van de landen volgens de “Global Study on Children Deprived of Liberty” van de VN nieuwe terrorismebestrijdingswetten heeft vastgesteld of bestaande nationale wetten heeft gewijzigd, waarbij het toepassingsgebied vaak zodanig is uitgebreid dat kinderen hiervan de nadelige gevolgen ondervinden; overwegende dat kinderen door deze maatregelen een groter risico lopen op vrijheidsbeneming op grond van vermeende strafbare feiten tegen de nationale veiligheid; overwegende dat sommige inlichtingendiensten en veiligheidstroepen naar verluidt in hechtenis geplaatste minderjarige demonstranten aan gruwelijke martelingen onderwerpen, waaronder verkrachting en andere vormen van seksueel geweld, om hen te straffen en te vernederen en hen ervan te weerhouden betrokken te raken bij protesten;
- U. overwegende dat een kind dat in aanraking is gekomen met de wet, verwijst naar elk kind dat in aanraking is gekomen met rechtshandavingsinstanties omdat het het strafrecht zou hebben overtreden, ervan beschuldigd wordt dit te hebben overtreden of aan een overtreding van het strafrecht schuldig is bevonden;
- V. overwegende dat het kinder- of jeugdstrafrechtstelsel de wetgeving, normen, standaarden, richtsnoeren, beleidslijnen, procedures, mechanismen, bepalingen, instellingen en organen omvat die specifiek van toepassing zijn op kinderen die in aanraking komen met de wet en die de minimumleeftijd voor strafrechtelijke aansprakelijkheid hebben bereikt;
- W. overwegende dat kinderen die op het moment van het plegen van een strafbaar feit de minimumleeftijd voor strafrechtelijke aansprakelijkheid nog niet hebben bereikt, niet aansprakelijk kunnen worden gesteld in strafrechtelijke procedures; overwegende dat kinderen die ten tijde van het plegen van een strafbaar feit de minimumleeftijd voor strafrechtelijke aansprakelijkheid hebben bereikt, maar jonger zijn dan 18 jaar, formeel in staat van beschuldiging kunnen worden gesteld en kunnen worden onderworpen aan

strafrechtelijke procedures overeenkomstig het jeugdrecht, waaronder vrijheidsbeneming, met volledige inachtneming van het Verdrag inzake de rechten van het kind;

- X. overwegende dat kinderen om vele redenen te maken kunnen krijgen met rechtsstelsels – als slachtoffer of overlevende, als getuige, wanneer zij worden beschuldigd van een strafbaar feit, als belanghebbende partij, of omdat er een interventie nodig is om hun zorg, bescherming, gezondheid of welzijn adequaat te waarborgen;
- Y. overwegende dat de toegang van kinderen tot de rechter alle gerechtelijke en administratieve procedures omvat die gevolgen hebben voor kinderen, met inbegrip van mechanismen voor gewoonterecht en religieus recht, alternatieve geschillenbeslechting en quasi-gerechtelijke mechanismen, en van toepassing is op het constitutioneel recht, strafrecht, burgerlijk recht, privaat- en publiekrecht, administratief en militair recht op nationaal en internationaal niveau;
- Z. overwegende dat het belang van het kind de eerste overweging moet zijn bij alle beslissingen die gevolgen hebben voor een kind, met inbegrip van de vraag of een kind van zijn persoonlijke vrijheid mag worden beroofd, maar dat tegelijkertijd de daden van een kind die strafrechtelijke gevolgen hebben, nooit over het hoofd mogen worden gezien; overwegende dat het beginsel van het belang van het kind door de bevoegde autoriteiten moet worden beoordeeld en vereist dat de re-integratie van kinderen die een strafbaar feit hebben gepleegd, een prioriteit is; overwegende dat dit betekent dat kinderen moeten worden ondersteund teneinde een constructieve rol in de samenleving te kunnen spelen;
- AA. overwegende dat het recht op onderwijs een fundamenteel mensenrecht is; overwegende dat wereldwijd naar schatting 244 miljoen kinderen en jongeren om sociale, economische en culturele redenen niet naar school gaan; overwegende dat meisjes vaker dan jongens de toegang tot onderwijs wordt onttrokken, met name in ontwikkelingslanden, wat hun vrijheid sterk beperkt evenals hun kansen op een gelijke start in de volwassenheid;
- AB. overwegende dat toegang tot de rechter vereist dat elk kind daar wettelijk de mogelijkheid toe moet hebben en dat leeftijd, rijpheid en ontwikkelingsvermogen daarbij in aanmerking moeten worden gehouden;
- AC. overwegende dat met “buitengerechtelijke afdoening” wordt bedoeld: het bij kinderen die in aanraking met de wet zijn gekomen voorwaardelijk afzien van formele gerechtelijke procedures ten gunste van een andere oplossing van de kwestie, waardoor veel zaken door niet-gerechtelijke instanties kunnen worden afgehandeld en de negatieve gevolgen van formele gerechtelijke procedures, zoals het stigma van een veroordeling en een strafblad, kunnen worden vermeden, mits de mensenrechten en de wettelijke waarborgen volledig worden geëerbiedigd;
- AD. overwegende dat de in juli 2019 gepubliceerde “Global Study on Children Deprived of Liberty” van de VN (wereldwijde studie van de VN) lovenswaardig is en een mijlpaal vormt voor het beëindigen van de onzichtbaarheid van kinderen die van hun vrijheid zijn beroofd en voor het overwinnen van hun kwetsbaarheid, stigmatisering en sociale uitsluiting;

- AE. overwegende dat volgens deze wereldwijde studie van de VN wereldwijd meer dan 7 miljoen¹¹ kinderen van hun vrijheid zijn beroofd;
- AF. overwegende dat volgens de wereldwijde studie van de VN ongeveer 94 % van alle kinderen die van hun vrijheid zijn beroofd, jongens zijn en 6 % meisjes, en dat ongeveer 5,4 miljoen kinderen in instellingen worden geplaatst, die per definitie schadelijk zijn voor kinderen en hun ontwikkeling; overwegende dat ongeveer 1,4 miljoen kinderen in politiebewaring, voorlopige hechtenis en in gevangnissen van hun vrijheid zijn beroofd;
- AG. overwegende dat ten minste 330 000 kinderen om migratiegerelateerde redenen, zowel niet-begeleid als met hun familie, worden vastgehouden; overwegende dat ten minste 19 000 kinderen bij hun hoofdverzorger, vrijwel altijd hun moeder, in de gevangenis wonen;
- AH. overwegende dat momenteel 35 000 kinderen worden vastgehouden in de context van gewapende conflicten en dat ten minste tienduizenden kinderen gedwongen gedeporteerd, van hun familie gescheiden of geadopteerd zijn; overwegende dat alleen al in 2022 2 496 kinderen van hun vrijheid werden beroofd wegens hun daadwerkelijke of vermeende betrokkenheid bij partijen in een conflict, met inbegrip van gewapende groeperingen en terroristische organisaties; overwegende dat momenteel ten minste 1 500 kinderen worden vastgehouden om redenen van nationale veiligheid in landen zonder conflict op hun grondgebied, onder meer voor activiteiten zoals vreedzame protesten, het uiten van politieke meningen online, betrokkenheid bij verboden politieke groeperingen en bendeactiviteiten; overwegende dat sommige van de landen in conflictsituaties met de hoogste cijfers voor de detentie van kinderen, zoals gerapporteerd in de wereldwijde studie van de VN, erin geslaagd zijn het aantal kinderen in detentie aanzienlijk te verminderen, terwijl in andere landen het aantal kinderen in detentie alleen maar is gestegen; overwegende dat kinderen in conflictsituaties op de wereld worden gezet door moeders die in de frontlinie vechten en in gevangenenkampen verblijven; overwegende dat volgens Unicef begin 2020 ongeveer 160 miljoen kinderen kinderarbeid verrichtten;
- AI. overwegende dat de Russische autoriteiten zich opzettelijk op Oekraïense kinderen blijven richten en hen blijven onderdrukken; overwegende dat volgens het platform Children of War van Oekraïne de Russische invasie heeft geleid tot de dood van ten minste 488 Oekraïense kinderen, terwijl ten minste 1 016 kinderen gewond raakten, ongeveer 19 500 kinderen naar Rusland werden gedeporteerd en 3 924 kinderen als vermist zijn opgegeven;
- AJ. overwegende dat kinderen de vrijheid ontnemen om hun overtuigingen en politieke standpunten te uiten, of om deel te nemen aan demonstraties en protesten een schending is van het recht van meningsuiting, dat elk kind heeft, zoals verankerd in de artikelen 12 en 13 van het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind; overwegende dat kinderen die om politieke redenen worden vastgehouden, vaak worden behandeld als volwassenen, zelfs in dezelfde gevangnissen als volwassenen worden vastgehouden en dezelfde regels en procedures moeten volgen als volwassenen; AK. overwegende dat

---

¹¹ Alle bovengenoemde gegevens zijn afkomstig van de “Global Study on Children Deprived of Liberty” van de VN.

tallose kinderen zich in onmenselijke omstandigheden en in voorzieningen voor volwassenen bevinden, hetgeen een duidelijke schending van hun mensenrechten is; overwegende dat de omstandigheden in detentie gekenmerkt worden door overbevolking, het ontbreken van een scheiding tussen kinderen en volwassenen en/of tussen meisjes en jongens, een stelselmatige inbreuk op de privacy, een gebrek aan psychosociale steun voor kinderen en jongeren, met inbegrip van contact met familie en de buitenwereld, en onvoldoende toegang tot onderwijs, gezondheidszorg, recreatie en culturele activiteiten; overwegende dat kinderen die van hun vrijheid zijn beroofd ook het slachtoffer zijn van andere schendingen van de mensenrechten zoals geweld, verkrachting en aanranding, foltering en wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing;

- AL. overwegende dat algemene opmerking nr. 24 van het Comité voor de Rechten van het Kind verklaart dat sommige kinderen met een handicap niet onder het justitiële stelsel voor kinderen mogen vallen, zelfs al hebben zij de minimumleeftijd voor strafrechtelijke aansprakelijkheid bereikt; overwegende dat artikel 14 van het Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap verklaart dat het bestaan van een handicap vrijheidsontneming in geen geval kan rechtvaardigen; overwegende dat in algemene opmerking nr. 24 van het Comité voor de Rechten van het Kind wordt verklaard dat er voor kinderen met een handicap aanpassingen moeten worden gedaan, die onder meer kunnen bestaan in fysieke toegang tot de rechtbank en andere gebouwen, steun voor kinderen met psychosociale handicaps, bijstand bij de communicatie en het lezen van documenten; overwegende dat kinderen met een handicap oververtegenwoordigd zijn in instellingen, bepaalde vormen van vrijheidsbeneming ervaren die samenhangen met hun handicap, en vaker het slachtoffer zijn van uitbuiting, geweld, misbruik, foltering en andere vormen van mishandeling; overwegende dat bij 50-75 % van de kinderen die in contact komen met justitie al sprake is van een psychische stoornis, misbruik of verwaarlozing in enigerlei vorm; overwegende dat vrijheidsbeneming gewoonlijk geestelijke en cognitieve gezondheidsproblemen veroorzaakt of deze verergert;
- AM. overwegende dat kinderen met een handicap specifieke rechten en behoeften hebben, niet in gesloten centra mogen worden geplaatst, en in staat moeten worden gesteld zelfstandig te functioneren met de steun van derden zoals persoonlijke zorgverleners;
- AN. overwegende dat volgens de wereldwijde studie van de VN kinderen met een achtergestelde economische achtergrond, een handicap of een migratieachtergrond, of kinderen die deel uitmaken van de lhbtq+-gemeenschap, overal ter wereld oververtegenwoordigd zijn in detentiecentra;
- AO. overwegende dat kinderen volgens de wereldwijde studie van de VN ook het doelwit van arrestaties en detentie zijn vanwege hun godsdienst, etnische afkomst, tribale identiteit of plaats van herkomst; overwegende dat er in sommige landen ook gevallen zijn van vrijheidsbeneming zoals gedwongen huwelijken, ontvoering en gedwongen inlijving in milities en misdaadbendes waarvan gedocumenteerd is dat ze gebaseerd zijn op etnische en religieuze spanningen en vooroordelen ten aanzien van religieuze en geloofsminderheden in de samenleving; overwegende dat gewapende groeperingen en terroristische organisaties, evenals sommige staten, kinderen uit religieuze en etnische minderheden tot doelwit hebben gemaakt en duizenden vrouwen, meisjes en jongens

hebben ontvoerd, waarbij velen het slachtoffer zijn geworden van systematisch seksueel geweld en verkrachting, gedwongen huwelijken en gedwongen abortussen;

- AP. overwegende dat meisjes in sommige tradities een bijzonder risico lopen op eermisdrijven, die hen van hun vrijheid beroven en leiden tot moord en “eremoorden”; overwegende dat 12 miljoen meisjes getrouwd zijn voordat zij de leeftijd van 18 jaar bereiken; overwegende dat gedwongen huwelijken een andere vorm van vrijheidsbeneming zijn, ongeacht de leeftijd en ongeacht de leeftijd waarop iemand volgens het nationale recht van een land meerderjarig is; overwegende dat lhbtqi+-kinderen die onder huisarrest staan en gedwongen zijn conversietherapieën te ondergaan, ook van hun vrijheid worden beroofd;
- AQ. overwegende dat volgens Unicef wereldwijd tussen maart 2020 en oktober 2021 meer dan 45 000 kinderen in ten minste 84 landen uit detentie zijn vrijgelaten als COVID-19-maatregel tegen besmetting, waaruit blijkt dat beëindiging van detentie mogelijk is en dat landen die geen gebruik maken van detentie beter voorbereid zijn op sommige aspecten van noodsituaties op het gebied van de volksgezondheid;
- AR. overwegende dat de EU wereldwijd reeds een leidende rol speelt bij het beschermen en ondersteunen van kinderen door hun toegang tot onderwijs, diensten en gezondheidszorg te verbeteren en hen te beschermen tegen alle vormen van geweld, misbruik en verwaarlozing, ook in een humanitaire context;
1. wijst erop dat de kindertijd een levensfase is waarin kinderen hun persoonlijkheid, emotionele relaties met anderen, sociale en educatieve vaardigheden en sociale competenties ontwikkelen, en benadrukt daarom dat wanneer kinderen van hun vrijheid worden beroofd, zij ook van hun jeugd en hun toekomst worden beroofd; beklemtoont dat het recht van kinderen op ongehinderde toegang tot onderwijs en welzijnsactiviteiten, die de beste manier zijn om hun armoede te verlichten en om henzelf, hun familie en gemeenschap een betere toekomst te garanderen; verzoekt de betrokken instellingen ervoor te zorgen dat dit recht daadwerkelijk wordt toegepast;
  2. herinnert eraan dat volgens het VN-Comité voor de rechten van personen met een handicap opname in een instelling een vorm van willekeurige vrijheidsbeneming is; erkent dat hoewel er geen wereldwijd aanvaarde definitie van het begrip “instelling” bestaat, instellingen onvermijdelijk schadelijk zijn voor de ontwikkeling van kinderen en hun psychosociale hechting door kenmerken als depersonalisering, rigide routines, gebrek aan individuele steun of persoonlijke behandeling, en het ontbreken van zeggenschap over hun eigen leven of beslissingen die henzelf betreffen;
  3. benadrukt dat vrijheidsbeneming op zich een vorm van foltering of wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing van kinderen kan zijn die in strijd is met het internationaal recht, uitdrukkelijk verboden wordt door artikel 37, punt a), van het Verdrag inzake de rechten van het kind en/of kan leiden tot een schending van het recht van het kind op leven, overleven en ontwikkeling, zoals verankerd in artikel 6 van dit verdrag; dringt aan op binnenlandse juridische kaders om alle vormen van marteling en wrede, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing volledig te verbieden en te bestraffen; pleit voor afschaffing van alle wetgeving en praktijken die het nog altijd mogelijk maken om kinderen levenslang gevangen te houden en lijfstraffen te

laten ondergaan, ondanks het absolute verbod daarop op grond van artikel 37, punt a), van het Verdrag inzake de rechten van het kind; herinnert eraan dat het opleggen van de doodstraf aan een persoon die nog een kind was op het moment van het plegen van een strafbaar feit, verboden is door het internationaal recht inzake de mensenrechten; dringt er met klem op aan dat nationale rechtskaders de doodstraf voor minderjarige delinquenten volledig verbieden;

4. wijst erop dat kinderen jonger dan 18 jaar in geen enkel geval mogen worden gerekruteerd door gewapende groeperingen of door personen die daarmee in verbinding staan, of mogen deelnemen aan vijandelijkheden;
5. merkt op dat volgens Unicef uit de COVID-19-maatregelen is gebleken dat landen snel kunnen handelen wanneer er een duidelijke en dwingende reden is om dit te doen, in dit geval een noodsituatie op het gebied van de volksgezondheid, om bevolkingsgroepen die risico lopen te beschermen, zoals groepen in besloten ruimten, en dat buitengerechtelijke afdoening en andere maatregelen dan detentie in het geval van kinderen uitdrukkelijk kunnen worden gebruikt; dringt aan op betere mogelijkheden voor ouders, familieleden of verzorgers om kinderen te bezoeken en contact met hen te onderhouden wanneer dit in het belang van de kinderen is;
6. betreurt de detentie van kinderen; is van mening dat de internationale gemeenschap haar inspanningen moet verdubbelen om uiterlijk in 2030 een einde te maken aan de detentie van kinderen, door gebruikmaking en expliciete wettelijke erkenning van buitengerechtelijke afdoening, en onderzoek moet doen naar niet tot vrijheidsbeneming strekkende alternatieven en maatregelen op het gebied van herstelrecht, aangezien onweerlegbaar is aangetoond dat vrijheidsbeneming schadelijk is voor het welzijn van kinderen en te vaak wordt gebruikt;
7. benadrukt dat personen of organisaties die het kind hebben geïnstrueerd en/of opgeleid om een misdrijf te plegen, moeten worden gestraft en ter verantwoording moeten worden geroepen in overeenstemming met de veroorzaakte schade;
8. onderstreept dat vrijheidsbeneming in het geval van kinderen nooit mag worden beschouwd als een middel om rehabilitatie en/of re-integratie in de samenleving te bewerkstelligen, zoals vereist door het internationaal recht; verzoekt de Commissie en de Europese Dienst voor extern optreden (EDEO) daarom partners uit derde landen aan te moedigen de aanbeveling van de wereldwijde studie van de VN over de minimumleeftijd voor strafrechtelijke aansprakelijkheid uit te voeren; dringt er bij derde landen op aan de minimumleeftijd voor strafrechtelijke aansprakelijkheid niet te verlagen en vage concepten als “immoreel” of “verstoring” gedrag van kinderen niet langer strafbaar te stellen;
9. merkt op dat er een gebrek is aan uitgebreide, geactualiseerde en uitgesplitste gegevens over het aantal kinderen dat momenteel wereldwijd van hun vrijheid is beroofd, met name in de context van migratie, instellingen, nationale veiligheid en gewapende conflicten; benadrukt de noodzaak om hiervoor een internationale databank te ontwikkelen en bij te houden; onderstreept dat deze cijfers in voorkomend geval moeten worden uitgesplitst naar categorie misdrijf en reden voor vrijheidsbeneming;

10. pleit voor de ontwikkeling van een doeltreffend systeem van onafhankelijk toezicht op alle detentiecentra waar kinderen worden vastgehouden en vraagt ervoor te zorgen dat de resultaten van de monitoringbezoeken openbaar worden gemaakt; beklemtoont de sleutelrol die journalisten en niet-gouvernementele organisaties spelen in de informatieverstrekking over het aantal kinderen dat van hun vrijheid is beroofd, met name in het geval van landen die in conflicten zijn verwickeld of in landen waar samenwerking met de overheid op dit gebied lastig of onmogelijk is;
11. dringt er daarom bij de EU-instellingen en de lidstaten op aan het voortouw te nemen en een wereldwijde campagne te lanceren om het aantal kinderen in detentiecentra terug te dringen, onder meer door de instelling van een follow-upmechanisme van de VN om ervoor te zorgen dat de aanbevelingen van de in opdracht van de VN verrichte wereldwijde studie volledig worden uitgevoerd, die kunnen bijdragen tot de daadwerkelijke vrijlating van kinderen in detentie; verzoekt de Commissie en de EDEO om, onder meer door middel van financiering indien passend, actieve steun te bieden aan initiatieven van de autoriteiten van partners uit derde landen en/of van lokale organisaties, om de onderliggende oorzaken van vrijheidsbeneming op systematische en holistische wijze aan te pakken;
12. is ingenomen met de EU-strategie voor de rechten van het kind van de Commissie uit 2022 als middel om de positie van de EU als belangrijke mondiale speler te versterken, de capaciteit ten aanzien van kindbescherming binnen de EU-delegaties te verbeteren door contactpunten voor jongeren aan te wijzen en in alle contexten de bescherming en verwezenlijking van de rechten van het kind te waarborgen door middel van het externe beleid van de EU; verzoekt de Commissie nadere bijzonderheden en geactualiseerde informatie te verstrekken over de rol en activiteiten van de EU-delegaties, met het oog op het verbeteren van de communicatie met het publiek, het versterken van de doeltreffendheid van hun rol en van hun mandaat, ook, waar mogelijk, via parlementaire diplomatieke instrumenten (bijvoorbeeld officiële missies van het Parlement);
13. wijst erop dat het van belang is dat de EU en haar lidstaten steun verlenen voor de versterking van regionale mensenrechtensystemen, onder meer door middel van financiële bijstand en het op transregionaal niveau uitwisselen van ervaringen; is ervan overtuigd dat deze regionale systemen een belangrijke rol moeten spelen bij het aanpakken van de situatie van kinderen die van hun vrijheid zijn beroofd, en dat zij een passende aanvulling vormen op het mensenrechtensstelsel van de VN;
14. verzoekt de Commissie en de EDEO een alomvattend de-institutionaliseringbeleid op te zetten door autoriteiten en lokale organisaties in derde landen te ondersteunen bij de ontwikkeling van nationale actieplannen met concrete maatregelen en duidelijke termijnen om het aantal kinderen dat van hun vrijheid is beroofd naar beneden te brengen en om in plaats van detentie te kiezen voor niet tot vrijheidsbeneming strekkende oplossingen en gezinshuizen; verzoekt de Commissie en de EDEO bereid te zijn om steun te verlenen aan derde landen en lokale organisaties die betrokken zijn bij de-institutionalisering;
15. wijst erop dat de EU heeft verklaard in haar extern optreden, via het instrument voor nabuurschapsbeleid, ontwikkeling en internationale samenwerking (NDICI), het instrument voor pretoetredingssteun (IPA III), het EU-actieplan inzake mensenrechten

en democratie 2020-2024 en de wereldwijde dimensie van de EU-strategie voor de rechten van het kind 2021-2024 steun te zullen verlenen aan de transitie van institutionele zorg naar familiale zorg en zorg binnen de gemeenschap; dringt er bij de instellingen van de EU op aan geen financiering te verstrekken aan instellingen, met inbegrip van het opknappen, bouwen of renoveren ervan, indien zij geen deel uitmaken van een de-institutionaliseringproces;

16. beklemtoont dat enkele van de kandidaat-lidstaten nog steeds gesloten instellingen gebruiken voor personen, onder wie kinderen, met een handicap; herhaalt zijn oproep aan kandidaat-lidstaten van de EU om verdere vooruitgang te boeken en ervoor te zorgen dat de rechten van personen met een handicap worden geëerbiedigd en dat fatsoenlijke leefomstandigheden voor personen met een handicap, onder wie kinderen, gewaarborgd zijn;
17. dringt aan op de vaststelling van een EU-lijst van prioritaire landen, die onder andere conflictgebieden, bezette gebieden en gebieden met veel ontheemden, gewapende groeperingen of terroristische organisaties omvatten, waar de EDEO, de Commissie en de lidstaten extra inspanningen moeten leveren wat betreft de ondersteuning van kinderen die van hun vrijheid zijn beroofd, en samen met lokale autoriteiten moeten werken aan de invoering of verbetering van beschermingsmechanismen en specifieke wetgeving gericht op het waarborgen van de bescherming van kinderen; beklemtoont dat deze lijst met prioritaire landen moet worden opgesteld door de EDEO, in nauwe samenwerking met belanghebbenden en het Parlement, en dat deze lijst jaarlijks moet worden bijgewerkt; verzoekt voorts de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid (VV/HV) jaarlijks een verslag te publiceren over de activiteiten die in prioritaire landen zijn uitgevoerd;
18. veroordeelt ten stelligste de smokkel en uitbuiting van mensen, onder wie kinderen;
19. moedigt de ambassades en van de lidstaten en de EU-delegaties aan te waarborgen dat maatschappelijke organisaties, leiders van lokale gemeenschappen en actoren van geloofsgemeenschappen deelnemen aan de besprekingen met de autoriteiten over het uitbannen van schadelijke praktijken waaraan kinderen worden onderworpen, zoals gedwongen huwelijken of vrijheidsbeneming op grond van godsdienst en levensovertuiging, met inbegrip van een actieve bijdrage aan de uitbanning van dergelijke praktijken overal waar die zich voordoen; erkent dat het bekend is dat vrijheidsbeneming in sommige landen gebaseerd is op etnische, religieuze en genderstereotypen;
20. herinnert eraan dat, ongeacht de omstandigheden waarin kinderen worden vastgehouden, uit studies blijkt dat detentie diepgaande en negatieve effecten heeft op de gezondheid en fysieke, emotionele en mentale ontwikkeling van kinderen, en dat deze schade zich al kan voordoen bij een detentie van relatief korte duur; verlangt dat er voldoende middelen worden toegewezen en dat er een kindvriendelijke, leeftijd- en genderbewuste aanpak met kennis van trauma's wordt vastgesteld om de toegenomen risico's voor kwetsbare groepen, met inbegrip van kinderen met een handicap en kinderen uit minderheden en uit inheemse en etnische gemeenschappen, te beperken; beklemtoont dat een handicap vrijheidsbeneming nooit kan rechtvaardigen;

21. dringt erop aan dat in alle wetten, beleidsmaatregelen en praktijken die verband houden met het recht op persoonlijke vrijheid dringend een einde wordt gemaakt aan discriminatie van kinderen met een handicap; verzoekt de EU-delegaties de autoriteiten van derde landen te ondersteunen bij het mainstreamen van de rechten en behoeften van kinderen met een handicap in alle wetgevings- en beleidsdomeinen die direct of indirect relevant zijn voor het voorkomen en uitbannen van onwettige en/of willekeurige detentie, en ervoor te zorgen dat kinderen met een handicap volledig en daadwerkelijk kunnen deelnemen aan alle besluitvormingsprocessen, met inbegrip van alle fasen van beleidsontwikkeling die erop gericht zijn een einde te maken aan vrijheidsbeneming bij kinderen; stimuleert en ondersteunt bewustmakingscampagnes en opleidingsprogramma's, met name voor beleidsmakers, ambtenaren, dienstverleners en de media, over het recht op vrijheid en veiligheid van kinderen met een handicap, met inbegrip van de bestrijding van stereotypen, vooroordelen en schadelijke praktijken;
22. herhaalt zijn verzoek aan de Commissie, de EDEO en de lidstaten van de EU om de autoriteiten van derde landen te helpen ervoor te zorgen dat alle kinderen hun recht op basisonderwijs kunnen uitoefenen, en maatregelen te nemen om te waarborgen dat secundair onderwijs beschikbaar en toegankelijk is; dringt er daarom op aan dat dit recht tevens naar behoren wordt toegepast op kinderen die van hun vrijheid zijn beroofd; benadrukt dat alle onderwijs- en schoolmaterialen moeten voldoen aan de normen van Unesco op het gebied van onderwijs; verzoekt de Commissie, de EDEO en de lidstaten bovendien de autoriteiten van derde landen te ondersteunen bij de ontwikkeling en het gebruik van digitale leer- en onderwijsmethoden, en internettoegang voor alle kinderen te vergemakkelijken;
23. pleit voor een groter bewustzijn van en een strengere controle op online-inhoud waarbij kinderen betrokken zijn, en online-inhoud waartoe kinderen toegang hebben of die door henzelf is gecreëerd; merkt op dat de dreigingen die voortvloeien uit de ontwikkeling van de digitalisering en het gebrek aan passende controle vaak leiden tot uitbuiting van minderjarigen, waardoor hun leven of gezondheid gevaar loopt en zij zelfs van hun vrijheid worden beroofd;
24. beklemtoont dat de staten, om de onderliggende oorzaken van de vrijheidsbeneming van kinderen te bestrijden, aanzienlijke middelen moeten investeren in de vermindering van ongelijkheden en in bijstand aan gezinnen zodat zij de fysieke, mentale, spirituele, morele en sociale ontwikkeling van kinderen kunnen bevorderen; dringt aan op maatregelen met het oog op sociale bescherming voor alle kinderen;
25. veroordeelt alle vormen van vrijheidsbenemende bestraffing van kinderen op grond van hun seksuele gerichtheid, genderidentiteit, het hebben ondergaan van een abortus of wegens vrijwillige en niet-uitbuitende seksuele activiteiten tussen adolescenten van vergelijkbare leeftijd, evenals vrijheidsbeneming ten gevolge van op "eer" gebaseerd misbruik; dringt er bij de Commissie en de EDEO op aan de relevante VN-agentschappen en lokale actoren uit het maatschappelijk middenveld die samenwerken met autoriteiten van derde landen actie te helpen ondernemen tegen alle wetten die discriminerend zijn ten opzichte van adolescenten op grond van hun seksuele gerichtheid en genderidentiteit, en benadrukt dat in detentiecentra passende zorg en bescherming tegen alle vormen van discriminatie, geweld en seksuele uitbuiting moet worden gewaarborgd;

26. veroordeelt alle vormen van bestraffing die leiden tot vrijheidsbeneming op grond van religie, etnische afkomst of tribale identiteit; onderstreept dat het recht op vrijheid van gedachte, geweten en religie de vrijheid omvat om te kiezen wat men wel of niet gelooft en de vrijheid om zonder beperkingen een religie of levensovertuiging te stichten, aan te hangen, te veranderen of te verlaten;
27. benadrukt dat de oververtegenwoordiging van jongens in detentie met alle mogelijke middelen moet worden aangepakt, onder meer door in alle stadia van het strafrechtstelsel buitengerechtelijke afdoening te bevorderen en door bij jongens en meisjes op evenredige wijze niet tot vrijheidsbeneming strekkende oplossingen in te zetten; is van mening dat in de rechtsstelsels voor kinderen dringend een genderdimensie moet worden geïntroduceerd en dat de verschillen tussen geslachten in de toegang tot justitiële diensten voor kinderen dringend moeten worden aangepakt;
28. merkt op dat de aanzienlijke genderkloof die van invloed is op kinderen in detentie ook beantwoordt aan bepaalde en in sommige gevallen minder zichtbare vormen van onderdrukking van vrouwen en kinderen en ontneming van hun rechten en vrijheden, met inbegrip van specifieke vormen van geweld, waaronder eremoorden en gedwongen huwelijken; verzoekt de Commissie in het kader van de tussentijdse evaluatie van het genderactieplan III van de EU verdere maatregelen te onderzoeken om deze specifieke vormen van geweld aan te pakken, met inbegrip van innovatieve perspectieven in politieke en mensenrechtendialogen met derde landen;
29. verzoekt de EU en de lidstaten derde landen te ondersteunen bij het verstrekken van gespecialiseerde opleidingen aan de bevoegde autoriteiten, met inbegrip van rechters, over de rechten en behoeften van kinderen;
30. merkt op dat dakloze meisjes bijzonder kwetsbaar zijn aangezien zij vaak worden gearresteerd en vastgehouden op beschuldiging van prostitutie, en dat studies over de arrestaties van meisjes aantonen dat zij, in tegenstelling tot jongens, veel vaker worden gearresteerd voor statusdelicten; hekelt het feit dat meisjes in landen waar abortus in het strafrecht is opgenomen het risico lopen in hechtenis te worden genomen, enkel en alleen op grond van hun beslissing om een zwangerschap te beëindigen; veroordeelt het feit dat meisjes tijdens hun vrijheidsbeneming worden blootgesteld aan seksuele intimidatie en andere vormen van gendergebaseerd geweld;
31. merkt op dat in sommige landen jonge lhbtqi+-personen vaker worden gearresteerd en vastgehouden wegens statusdelicten en andere geweldloze misdrijven, en dat zij vaak worden vastgehouden in detentiecentra die ongeschikt zijn voor hun gender en bijzonder kwetsbaar zijn voor geweld;
33. beklemtoont dat statusdelicten moeten worden gedecriminaliseerd;
34. verzoekt de Commissie en de EDEO partners uit derde landen aan te moedigen het Facultatief Protocol bij het Verdrag tegen foltering te ratificeren en onafhankelijke en doeltreffende nationale preventiemechanismen in te stellen met bijzondere deskundigheid voor bezoeken aan plaatsen waar kinderen (mogelijk) van hun vrijheid worden beroofd; is ingenomen met het feit dat het Verdrag inzake de rechten van het kind het meest geratificeerde mensenrechtenverdrag is en verzoekt het met spoed volledig en universeel te ratificeren; dringt er bij alle landen op aan het derde Facultatief

Protocol bij het Verdrag inzake de rechten van het kind inzake een communicatieprocedure te ratificeren, zodat kinderen wanneer hun rechten worden geschonden verhaalmogelijkheden hebben;

35. pleit voor intensievere actie ten behoeve van vermiste of ontvoerde kinderen via de uitwisseling van informatie op regionaal en internationaal niveau en voor gezamenlijke inspanningen om kinderen terug te brengen naar hun ouders of wettelijke voogden;
36. wijst erop dat overheidsbeleid pas doeltreffend is wanneer er volledige, tijdige en betrouwbare gegevens aan ten grondslag liggen; moedigt de EU en haar lidstaten aan om op het vlak van gegevensverzameling bijstand op maat en methodologische ondersteuning aan autoriteiten in derde landen aan te bieden, met inbegrip van technische middelen en juridische kaders, zodat het gemakkelijker wordt gegevens te delen tussen overheidsinstellingen onderling en met relevante niet-overheidsactoren (bijvoorbeeld internationale organisaties); onderstreept dat er systematisch uitgesplitste gegevens moeten worden verzameld om een beter inzicht te krijgen in de trajecten van jongens en meisjes die leiden tot detentie, in alle situaties waarin kinderen hun vrijheid wordt ontnomen;
37. betreurt het feit dat de EDEO sinds de goedkeuring van de EU-richtsnoeren ter bevordering en bescherming van de rechten van het kind in 2017 geen evaluatie heeft uitgevoerd; is van mening dat er dringend een effectbeoordeling moet worden uitgevoerd van de wijze waarop de EU-delegaties uitvoering geven aan de richtsnoeren in derde landen;
38. verzoekt de Commissie en de EDEO kinderrechten systematisch op te nemen in de politieke dialoog met partnerlanden, zoals reeds gebeurt in het kader van toetredingsonderhandelingen en het stabilisatie- en associatieproces;

Kinderen in de rechtsbedeling

39. verzoekt de EDEO en de Commissie om in al hun samenwerkingsprogramma's op het gebied van de rechtsstaat en justitiële capaciteitsopbouw een specifiek hoofdstuk voor te stellen voor de ondersteuning van autoriteiten van derde landen bij het opzetten van doeltreffende rechtstelsels voor kinderen, waarbij onder meer moet worden aangestuurd op het toepassen van buitengerechtelijke afdoening vanaf het allereerste begin en in elke fase van de strafprocedure, het overeenkomstig de aanbeveling van de wereldwijde studie van de VN verhogen van de leeftijd voor strafrechtelijke aansprakelijkheid tot ten minste 14 jaar, en deze leeftijd niet te verlagen, het decriminaliseren van statusdelicten, het waarborgen van kindvriendelijke informatie- en kinderparticipatiemechanismen en het overwegen van manieren om, wanneer detentie onvermijdelijk is, de duur ervan tot het minimum te beperken;
40. pleit voor meer inspanningen om ervoor te zorgen dat alle kinderen in detentie de in het Verdrag inzake de rechten van het kind verankerde rechten kunnen uitoefenen en dat zij met menselijkheid en eerbied voor de inherente waardigheid van de persoon worden behandeld; pleit voor een verbod op fysiek en psychologisch geweld als tuchtmiddel in detentie;

41. verzoekt de EDEO en de Commissie om, samen met partners uit derde landen, te werken aan de verdere ontwikkeling van opleidingsprogramma's voor justitieel en rechtshandhavingspersoneel met het oog op de ontwikkeling van kindvriendelijke hoorzittingen en procedures, en te bepalen hoe kinderen het best kunnen worden gehoord, aangezien zij het recht hebben deel te nemen aan en beroep in te stellen tegen beslissingen die hun vrijheidsbeneming tot gevolg hebben; onderstreept het recht van alle kinderen op toegang tot gratis rechtsbijstand, vertegenwoordiging door een advocaat en juridische diensten, met inbegrip van toegang tot geestelijke gezondheidszorg en psychologische ondersteuning, kinderdeskundigen en ervaren juristen die een verschil kunnen maken voor de beleving van het kind met betrekking tot het rechtstelsel en voor de uitkomst van de zaak;

Kinderen en hun hoofdverzorgers

42. onderstreept dat staten zoveel mogelijk moeten afzien van detentie van hoofdverzorgers met zeer jonge kinderen en, waar dit niet het geval is, kindvriendelijke "ouder-kind-afdelingen" in gevangenissen moeten opzetten, speciale huisvesting voor prenatale, perinatale en postnatale zorg en behandeling moeten creëren, en ernaar moeten streven dat kinderen tegelijk met hun ouders worden vrijgelaten; herinnert eraan dat alle nodige maatregelen moeten worden genomen om de veiligheid, waardigheid en ontwikkeling van kinderen die bij een ouder in de gevangenis wonen te waarborgen, en dat deze kinderen te allen tijde tegen geweld, trauma's en schadelijke situaties beschermd dienen te worden;
43. herinnert aan de aanbevelingen van het Europees Comité inzake de voorkoming van foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen betreffende het faciliteren van de invoering van alternatieven voor de detentie voor zwangere meisjes en jonge moeders, teneinde te vermijden dat kinderen in de gevangenis komen te wonen;
44. benadrukt dat autoriteiten beoordelingen inzake het belang van het kind moeten opnemen in alle besluitvormingsprocessen waarbij de detentie van een ouder zou kunnen leiden tot vrijheidsbeneming van een kind, met inbegrip van beslissingen in afwachting van het proces, veroordelingen en alle soorten beslissingen over de vraag of en hoe lang een kind geacht wordt met zijn hoofdverzorger in de gevangenis te leven;
45. roept partnerlanden op om wet- en regelgeving vast te stellen die ondersteunt dat bij ouders met kinderen ten laste de voorkeur wordt gegeven aan niet tot vrijheidsbeneming strekkende oplossingen in plaats van detentie, en dat in elk afzonderlijk geval een gerechtelijke evaluatie plaatsvindt die uitgaat van de criteria van noodzakelijkheid, evenredigheid en redelijkheid en die wordt meegewogen bij het komen tot beslissingen in afwachting van het proces en aangaande de veroordeling tot detentie;
46. verzoekt de Commissie en de EDEO partnerlanden te ondersteunen bij het opzetten van rehabilitatieprogramma's in gevangenissen voor hoofdverzorgers, met inbegrip van beschermingsmechanismen om stigmatisering van het kind te voorkomen, en te stimuleren dat de betrokken overheidsdiensten en maatschappelijke organisaties gaan samenwerken en gecoördineerd te werk gaan met het oog op de re-integratie van kinderen in de samenleving nadat zij het detentiecentrum hebben verlaten;

Kindmigranten

47. herinnert eraan dat kindmigranten in de regel niet in hechtenis gehouden mogen worden, maar dat zij moeten worden opgevangen in accommodatie met speciale voorzieningen voor minderjarigen, indien passend ook in niet tot vrijheidsbeneming strekkende voorzieningen in de gemeenschap; wijst met klem op het feit dat de staten over passende waarborgen moeten beschikken om alle kindmigranten die op hun grondgebied aanwezig zijn te beschermen, onder meer door maatregelen vast te stellen die ervoor moeten zorgen dat de kinderen worden voorzien van veilige en passende accommodatie en van de nodige ondersteunende diensten ter waarborging van hun belangen en welzijn;
48. uit zijn bezorgdheid over het toenemende aantal landen dat migranten, asielzoekers en vluchtelingen, onder wie kinderen, in verschillende tijdelijke of permanente omgevingen vasthoudt, zoals gevangenissen of andere faciliteiten voor rechtshandavingsdoeleinden, of in een andere tijdelijke of permanente omgeving die zij niet of slechts onder bepaalde omstandigheden kunnen verlaten en die niet aan de minimale veiligheids- en hygiënenormen voldoen; beklemtoont dat de opvangvoorzieningen voor minderjarigen moeten worden aangepast aan hun specifieke situatie en hun bijzondere opvangbehoeften, zowel voor niet-begeleide minderjarigen als minderjarigen met hun familie, dat rekening moet worden gehouden met hun veiligheid, met inbegrip van veiligheid tegen seksueel en gendergeweld, en met hun fysieke en emotionele zorg, en dat hun algemene ontwikkeling moet worden gestimuleerd;
49. betreurt dat er gevallen zijn van kinderen die van hun ouders of wettelijke voogden worden gescheiden of in centra worden geplaatst waar zij geen contact hebben met hen, hetgeen het trauma van de migratie alleen maar verergert, het gevoel van bedreiging en onveiligheid alleen maar vergroot en negatieve gevolgen heeft voor de ontwikkeling van gescheiden kinderen; benadrukt dat scheiding van gezinnen of immigratiedetentie nooit in het belang van een kind zijn; benadrukt dat de detentie van gezinnen en kinderen, al dan niet begeleid, gescheiden of samen met hun familie, nooit in hun belang is en altijd een inbreuk vormt op de rechten van de kinderen;
50. is van mening dat aan niet-begeleide kinderen alternatieve zorg en accommodatie moeten worden verstrekt overeenkomstig de VN-richtsnoeren inzake alternatieve vormen van kindzorg en dat staten kinderen die vluchteling zijn, moeten voorzien van toegang tot asielprocedures, passende bescherming en humanitaire bijstand, onder meer gezinshereniging, onderwijs en gezondheidszorg;
51. is van mening dat er veilige en legale trajecten en niet tot vrijheidsbeneming strekkende en op de gemeenschap gebaseerde oplossingen moeten worden gevonden om een einde te maken aan de detentie van minderjarige migranten en hun familieleden; is van oordeel dat de vraag of een kind al dan niet van zijn vrijheid is beroofd, niet afhangt van de naam of classificatie die door de staat is toegekend aan de instelling waar het kind in detentie is geplaatst, maar van de vraag of de opgelegde beperkingen in de praktijk en qua ernst op vrijheidsbeneming neerkomen; pleit ervoor kindvriendelijke identificatie- en doorverwijzingsprocedures vast te stellen; verzoekt de EU-lidstaten in dit verband

het goede voorbeeld te geven en doorreis- en bestemmingslanden te helpen deze praktijk te beëindigen;

52. beklemtoont dat gezinnen met kinderen niet kunnen worden uitgewezen naar landen waar er een hoog risico op gedwongen huwelijken bestaat;
53. onderstreept dat detentie en criminalisering van minderjarigen om immigratiegerelateerde redenen nooit in het belang van het kind is; herinnert aan de verplichting van de staat om de rechten en belangen van het kind te allen tijde te beschermen en te eerbiedigen, ongeacht de migratiestatus van het kind of van de ouders, door te zorgen voor de beschikbaarheid en toegankelijkheid van een behoorlijk aanbod aan alternatieven voor detentie in een niet tot vrijheidsbeneming strekkende omgeving, en daarbij de voorkeur te geven aan oplossingen binnen de gemeenschap met toegang tot onderwijs en gezondheidszorg en met eerbiediging van het recht van het kind op een gezinsleven en van zijn recht op eenheid van het gezin, en door werk te maken van het beperken van de praktijk van detentie van kinderen in de context van internationale migratie met het oog op een beëindiging van die praktijk;
54. stelt met bezorgdheid vast dat er gevallen zijn waarin kinderen als volwassen migranten worden behandeld en van hun vrijheid worden beroofd wegens een gebrek aan geboorteregistratie en omdat het niet mogelijk is hun leeftijd vast te stellen; verzoekt partnerlanden te zorgen voor snelle, kindvriendelijke en genderbewuste alomvattende beoordelingen van de ontwikkelingsfase van het kind, uitgevoerd door gespecialiseerde kinderartsen en andere medische deskundigen tegen wier beslissingen in beroep kan worden gegaan;

Kinderen die geleden hebben onder conflicten

55. merkt op dat in 2022 meer dan een op de zes kinderen in een conflictzone woonde; wijst erop dat kinderen die in het kader van een bezetting of een gewapend conflict in detentie zitten, in de eerste plaats als slachtoffer moeten worden beschouwd en nooit uitsluitend vanwege hun lidmaatschap van strijdkrachten of gewapende groeperingen in detentie gehouden of gestraft mogen worden; benadrukt dat er passende geestelijke en psychosociale zorg en passend onderwijs moeten worden ontwikkeld om kinderen in staat te stellen in de gemeenschap te re-integreren en hun plaats te vinden in een samenleving waar een conflict heeft plaatsgevonden, om zodoende te voorkomen dat geweld wordt doorgegeven aan de volgende generatie en om een dergelijk patroon te doorbreken, en te voorkomen dat inspanningen op het gebied van vredesopbouw worden ondermijnd; onderstreept dat zowel jongens als meisjes die voorheen banden hadden met strijdkrachten en gewapende groeperingen gelijke toegang tot re-integratie en hulp bij rehabilitatie moeten krijgen, en dat zij met hun families herenigd moeten worden; beklemtoont dat personen en organisaties die verantwoordelijk zijn voor de vrijheidsbeneming van kinderen en de ontneming van hun basisrechten ter verantwoording moeten worden geroepen;
56. onderstreept dat het belangrijk is gewapende groeperingen en terroristische organisaties die kinderen inzetten om hun doelstellingen na te streven, te veroordelen;

57. is ingenomen met de nieuwe gezamenlijke prioriteiten van de EU en de VN voor 2022-2027 en met de gezamenlijke toezegging om op alle terreinen kinderen die met gewapend conflicten in aanraking zijn geweest tot prioriteit te maken; benadrukt dat er trajecten voor re-integratie en schadeloosstelling moeten worden gecreëerd voor kinderen wier rechten zijn geschonden, en dat de VN-agenda inzake kinderen en gewapende conflicten in het gehele externe optreden van de EU moet worden opgenomen;
58. verzoekt de Commissie en de VV/HV meer inspanningen te leveren ter voorkoming en beëindiging van ernstige schendingen ten aanzien van kinderen die het slachtoffer zijn van vrijheidsbeneming in gewapende conflicten, met inbegrip van brute onderdrukking, gedwongen deportatie, scheiding van hun familie en adoptie, aangezien deze schendingen gelijkstaan aan misdaden tegen de menselijkheid en een ernstig risico van genocide inhouden; benadrukt dat het belangrijk is om vorderingen te maken met de VN-agenda inzake kinderen en gewapende conflicten in het externe optreden van de EU alsook in het beleid inzake terrorismebestrijding en het veiligheidsbeleid, met bijzondere nadruk op gebieden en landen waar gewapende groeperingen en terroristische organisaties actief zijn, en om deze agenda in acht te nemen bij operaties in het kader van het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid, hervormingen van de veiligheidssector en bemiddeling; verzoekt de EU en de lidstaten, samen met de internationale gemeenschap, dringend maatregelen te nemen om de terugkeer van tegen hun wil gedeporteerde, van hun familie gescheiden of geadopteerde kinderen naar hun wettelijke voogden of land van herkomst te vergemakkelijken;
59. verzoekt de EU en haar lidstaten alle noodzakelijke stappen te ondernemen, overeenkomstig het VN-Verdrag inzake de voorkoming en de bestraffing van genocide, om een eind te maken aan deze wreedheden en ervoor te zorgen dat de daders ter verantwoording worden geroepen, ook via internationale verantwoordingsmechanismen;
60. neemt kennis van de bevindingen van het recentste rapport van de secretaris-generaal van de VN over kinderen en gewapende conflicten, waaruit blijkt dat de detentie van kinderen in veel landen nog steeds als een politiek wapen wordt gebruikt; is ingenomen met de opname van de Russische strijdkrachten in de jaarlijkse lijst van partijen bij conflicten die de rechten van kinderen ernstig hebben geschonden;
61. dringt erop aan dat degenen die verantwoordelijk zijn voor ernstige schendingen van de mensenrechten, met inbegrip van oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid, ter verantwoording worden geroepen; is ingenomen met het wereldwijde sanctiemechanisme van de EU inzake de mensenrechten (Magnitski-wet van de EU) en pleit er in dit verband voor de sanctielijst van de EU uit te breiden en er met name alle entiteiten en personen in op te nemen die als de verantwoordelijken zijn aangewezen voor de voorbereiding en organisatie van de gedwongen deportatie en gedwongen adoptie van kinderen;
62. onderstreept dat kinderen die banden hebben met groepen waarvan de leden als terroristen of gewelddadige extremisten zijn aangemerkt, geen daders maar slachtoffers zijn; herinnert eraan dat staten verantwoordelijkheid dragen voor in het buitenland in detentie genomen kinderen die hun staatsburgers zijn; verzoekt de betrokken lidstaten

van de EU te zorgen voor de bescherming en repatriëring van kinderen die hun onderdaan zijn en die in een derde land gevangengehouden of vastgehouden worden; betreurt dat, volgens de wereldwijde studie van de VN, sommige strijdkrachten en groeperingen kinderen als straf vasthouden en/of kinderen als gijzelaars gevangen houden;

63. verzoekt de Europese landen re-integratieprogramma's op te zetten voor kinderen die EU-onderdaan zijn en die geboren zijn in strijders- of gevangenkampen;
64. is van mening dat de staten kinderen uitdrukkelijk moeten uitsluiten van hun nationale wetgeving inzake terrorismebestrijding en veiligheid en dat zij ervoor moeten zorgen dat kinderen die van strafbare feiten tegen de nationale veiligheid worden verdacht uitsluitend onder jeugdstrafrechtstelsels vallen;
65. veroordeelt de gruwelijke daden van inlichtingendiensten en veiligheidstroepen, onder meer de detentie van kinderen alsook foltering, verkrachting en andere vormen van seksueel geweld jegens in hechtenis geplaatste minderjarige demonstranten om hen te straffen en te vernederen en hen ervan te weerhouden betrokken te raken bij landelijke protesten;
  - o
  - o
66. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

BIJLAGE: LIJST VAN ENTITEITEN WAARVAN OF PERSONEN VAN WIE DE RAPPORTEUR INPUT HEEFT ONTVANGEN

Uit hoofde van artikel 8 van bijlage I bij het Reglement verklaart de rapporteur dat hij bij de voorbereiding van het ontwerpverslag informatie heeft ontvangen van de volgende entiteiten en personen:

Entiteit en/of persoon
Race & Equality
Réseau International des Droits Humains
UNRWA
UNICEF

Bovenstaande lijst is opgesteld onder de exclusieve verantwoordelijkheid van de rapporteur.

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	16.11.2023
Uitslag eindstemming	+ : 39 - : 2 0 : 7
Bij de eindstemming aanwezige leden	Alexander Alexandrov Yordanov, François Alfonsi, Maria Arena, Petras Auštrevičius, Anna Bonfrisco, Reinhard Bütikofer, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Anna Fotyga, Giorgos Georgiou, Raphaël Glucksmann, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, Antonio López-Istúriz White, Jaak Madison, Thierry Mariani, Marisa Matias, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Francisco José Millán Mon, Alessandra Moretti, Kostas Papadakis, Tonino Picula, Isabel Santos, Mounir Satouri, Jordi Solé, Dominik Tarczyński, Hilde Vautmans, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Dacian Cioloș, Georgios Kyrtzos, Gabriel Mato, Juozas Olekas, Pina Picierno, María Soraya Rodríguez Ramos, Mick Wallace, Elena Yoncheva
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervangers (art. 209, lid 7)	Karolin Braunsberger-Reinhold, Charles Goerens, Eero Heinäluoma, Maria-Manuel Leitão-Marques, Dan-Ștefan Motreanu, Paul Tang, Eugen Tomac, Lucia Vuolo, Juan Ignacio Zoido Álvarez

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

39	+
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Karolin Braunsberger-Reinhold, Andrius Kubilius, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Gabriel Mato, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Dan-Ştefan Motreanu, Eugen Tomac, Lucia Vuolo, Isabel Wiseler-Lima, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Petras Auštrevičius, Dacian Cioloş, Charles Goerens, Georgios Kyrtos, Ilhan Kyuchyuk, María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Raphaël Glucksmann, Eero Heinäluoma, Maria-Manuel Leitão-Marques, Sven Mikser, Alessandra Moretti, Juozas Olekas, Pina Picierno, Tonino Picula, Isabel Santos, Paul Tang, Elena Yoncheva
The Left	Marisa Matias, Mick Wallace
Verts/ALE	François Alfonsi, Reinhard Bütikofer, Mounir Satouri, Jordi Solé

2	-
ECR	Charlie Weimers
ID	Thierry Mariani

7	0
ECR	Anna Fotyga, Dominik Tarczyński
ID	Anna Bonfrisco, Susanna Ceccardi, Jaak Madison
NI	Kostas Papadakis
The Left	Giorgos Georgiou

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding